

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/971/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815202068
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815202068.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit a.s., so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 25, IČO: 47 248 980, právne zastúpený PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ružová dolina 25, IČO: 36 668 745, proti odporkyni D. G., bytom E., J. I. XXXX/X, o zaplatenie sumy 470,45 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. septembra 2015, č.k. 5C/60/2015-50, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 470,45 eur s príslušenstvom ako neuhradenej ceny za poskytované služby na základe zmluvy o poskytovaní služby a zmluvnej pokuty, ktorá bola odporkyni vyfakturovaná jeho právnym predchodcom. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 44 ods. 1, § 43 ods. 12 písm. b/, §78 ods. 9, § 44 ods. 8 zák.č. 351/2001 Z.z. o elektronických komunikáciách, ďalej ust. § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 54 ods. 1, 2, §48 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka ako aj ust. § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Po zhodnotení dokazovania súd dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou existoval zmluvný vzťah na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb, teda na základe zmluvy uzatvorenej podľa § 44 ods. 1 v spojení s § 78 ods. 9 zák.č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Táto zmluva zároveň spadá aj pod režim spotrebiteľských zmlúv podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. je pochybné, že právny predchodca navrhovateľa bol v čase uzavretia zmluvy dodávateľom a odporkyňa bola v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom. Vzhľadom na uvedené tiež platí, že zákon o elektronických komunikáciách patrí do oblasti predpisov Občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis. Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú vyslovene upravené zák.č. 351/2011 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch.

V konaní bolo zistené, že odporkyňa využívala služby, ktoré jej právny predchodca navrhovateľa na základe zmluvy poskytoval. Za tieto služby neuhradila cenu, ktorá jej bola fakturovaná a to ani 45 dní po dni splatnosti. Právny predchodca navrhovateľa preto v zmysle zmluvy o poskytovaní verejných služieb odstúpil listom zo dňa 12.04.2012 od zmluvy. V zmysle čl. 6 bod 7 všeobecných podmienok odstúpením od zmluvy zmluva zaniká a odstúpenie nadobúda účinnosť posledným dňom mesiaca, v ktorom prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Podľa časti VIII. všeobecných podmienok, písomnosti sa považujú za doručené užívateľovi na 10-ty deň odo dňa ich odoslania, ak prijímateľ odoprel prijatie zásielky, prípadne zásielka nebola na pošte vyzdvihnutá v určenej odbernej lehote. V konaní navrhovateľ nepredložil doklad o dni doručenia oznámenia odstúpenia

zmluvy odporčyni, ale vzhľadom na ustanovenia o doručovaní uvedené vo všeobecných podmienkach odstúpenie od zmluvy nadobudlo účinky dňa 30.04.2012.

V náväznosti na § 39, § 48 a § 457 OZ, je potom potrebné konštatovať, že odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 OZ. V tomto prípade vzniká právo navrhovateľa domáhať sa od odporčyne vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo vo výške ceny za poskytované služby vo výške 75,55 eur. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, tento nárok navrhovateľovi nevznikol, keďže ide o nárok zo zmluvného dojednania a v dôsledku odstúpenia do zmluvy sa zmluva od začiatku zrušila. Navrhovateľ by mohol mať nárok na bezdôvodné obohatenie vo výške hodnoty poskytnutých a nevrátených zariadení. Povinnosť odporčyne vydať navrhovateľovi bezdôvodné obohatenie je vznikla ku dňu účinnosti odstúpenia od zmluvy. Vzhľadom k tomu, že vzťah medzi navrhovateľkou a odporčynou je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, súd musí v zmysle § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. z úradnej povinnosti skúmať, či nárok navrhovateľa nie je premlčaný. Ako bolo uvedené navrhovateľ od zmluvy s odporčynou odstúpil a účinky odstúpenia nastali 30.04.2012. Od tejto doby si navrhovateľ mohol uplatniť voči odporčyni svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Premlčacia doba je podľa § 107 ods. 1 OZ dva roky a v danom prípade uplynula 30.04.2014. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 16.02.2015, teda po uplynutí premlčacej doby. S prihliadnutím týmto skutočnostiam súd návrh považoval za nedôvodný z dôvodu premlčania a preto ho zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporčyni ich náhrada trov konania priznaná nebola, nakoľko odporčyni v konaní žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvého stupňa, pretože v prejednávanej veci išlo o nárok vyplývajúci z nezaplatených faktúr za poskytnuté služby, ktorý sa premlčuje po uplynutí troch rokov a lehota plynie, keď právo sa mohlo vykonať prvý raz. Faktúry boli splatné 17.02.2012, 17.03.2012 a 17.04.2012 a dňa 18.05.2012 návrh na vydanie platobného rozkazu bol doručený na súd 16.02.2015. Čo potvrdzuje súd v rozsudku, t.z. že zákonná 3-ročná premlčacia doba neuplynula. Vzhľadom na tieto skutočnosti má navrhovateľ zato, že súd vychádzal na základe vykonaných dôkazov z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovie a prizná právnemu zástupcovi navrhovateľa trovy prvostupňového aj odvolacieho konania.

Odporčyna sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Na zdôraznenie správnosti odvolací súd dodáva, že súd prvého stupňa správne v prejednávanej veci ustanovil, že nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty zanikol odstúpením od zmluvy právnym predchodcom navrhovateľa. Z ust. § 48 ods. 2 OZ vyplýva, že odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku ruší, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo dohodnuté inak. Dôsledky odstúpenia od zmluvy spočívajú aj v zrušení od samotného začiatku s výnimkou, ak by z právneho predpisu alebo dohody účastníkov zmluvného vzťahu vyplývalo niečo iné. Ak tomu tak nie je odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce zo zrušenej zmluvy. V prípade, že bolo už podľa zrušenej zmluvy plnené, sú účastníci zmluvy povinní si takéto plnenie navzájom vyporiadať.

Odstúpením od zmluvy zanikajú pre svoju akcesorickú povahu aj vedľajšie záväzky, ktoré sú od existencie hlavného záväzku zmluvne závislé. Takýmito vedľajšími záväzkami sú aj záväzky slúžiace k zabezpečeniu splnenia hlavného záväzku, teda aj záväzok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa § 544 OZ. Ak teda dôjde k odstúpeniu od zmluvy, čo je prejednávaný prípade, nemôže sa žiadna zo zmluvných strán na jej základe domáhať zaplatenia zmluvnej pokuty, pretože dohoda o zmluvnej pokute bola spolu s hlavným záväzkom od začiatku zrušená a právo na jej zaplatenie nemá žiaden právny základ. Odstúpením od zmluvy dochádza k zániku povinnosti plniť pôvodný záväzok zabezpečený

zmluvnou pokutou, avšak nie vždy dochádza súčasne aj k zániku povinnosti plniť zmluvnú pokutu ako dôsledok nesplnenia pôvodného záväzku. Porušením zmluvy vznikol medzi zmluvnými stranami nový právny vzťah, ktorý už nemá vo vzťahu k pôvodnému zabezpečenému záväzku akcesorickú povahu a na existenciu, ktorého nemá zánik zabezpečeného zmluvného záväzku vplyv.

Preto bol v celom rozsahu dôvodný postup súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty s prihliadnutím na tú skutočnosť, že jeho právny predchodca odstúpil od zmluvného vzťahu s odporkyňou odstúpením od zmluvy zanikol, a preto na takéto plnenie nemá nárok.

Vo vzťahu k uplatňovanému nároku na poskytnuté služby vo výške 75,55 eur rovnako nárok dôvodný nebol, pretože aj v tejto časti je plnenie v návaznosti na ust. § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., kedy je povinnosťou súdu z úradnej povinnosti skúmať, či nárok nie je premlčaný s prihliadnutím na účinky odstúpenia od zmluvy, ktoré nastali dňa 30.04.2012 a s poukazom na 2-ročnú lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia z nároku vzniknutého titulom odstúpenia od zmluvy tak, ako to predpokladá § 107 ods. 1 OZ, takáto 2-ročná premlčacia doba uplynula dňa 30.04.2014. Za stavu, kedy navrhovateľ podal návrh na súd až 16.02.2015, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby a preto bol v celom rozsahu správny postup súdu prvého stupňa, ktorý nárok zamietol.

Vo zvyšku odvolací súd v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyňi v odvolacom konaní ich náhrada priznaná nebola, nakoľko jej preukázateľne v odvolacom konaní žiadny trovy nevznikli a z obsahu spisu jej trovy nevyplývajú.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.